227. Wij zijn zoo gemeen (The Song of the lower Classes)

Wals van de essentiële beroepen

Tekst: Ernest Jones (ca. 1850) / JV

JV

♩.= 60

1

Soprano

1. Wij ploe - gen en zaai - en, wij zijn zoo ge - meen te gra - ven, te wroe - ten in d'aar - de. Wij
2. (Wij) da - len in d'aar - de wij zijn zoo ge - meen tot de don - ker - ste hoe - ken der mij - nen. Wij
3. (Wij) was - sen de zie - ken wij zijn zo ge - meen, wij dek - ken de ta - fels en bed - den. Wij
4. (Wij) wer - ken steeds har - der, wij dra - ven maar door, de vrucht van de ar - beid wordt zuur - der. Wij

Alto

Tenor+Bass

1. Wij zijn zo ge - meen te gra - ven, wroe - ten in de aar - de. Wij
2. Wij zijn zo ge - meen in don - k're hoe - ken van de mij - nen. Wij
3. Wij zijn zo ge - meen, wij dek - ken ta - fels en de bed - den. Wij
4. Wij zijn zo ge - meen, de vrucht van ar - beid wordt / zuur - der. Wij

6

S.

ma - ken van hei - de en woud om ons heen een rij - ke, een vrucht - ba - re gaar - de. Wij we - ten het heel goed, wij
la - den en los - sen en sta - p'len op - een in ha - vens en in ma - ga - zij - nen. Wij vul - len de kas als er
zor - gen voor kin - d'ren en voor ie - der - een te zwak of te oud zich te red - den. Wij schrob - ben en schu - ren /
vor - men het slaafs con - su - men - ten - koor en 't le - ven wordt al - tijd maar duur - der. Wij zijn zo ge - meen, maar nu

A.

T.+B.

ma - ken om ons heen een rij - ke gaar - de. Wij we - ten het heel goed, wij
la - den in ha - vens en in ma - ga - zij - nen. Wij vul - len de kas als er
zor - gen voor zwak en oud om zich te red - den. Wij schrob - ben en schu - ren /
con - su - men - ten koor, het le - ven duur - der. Wij zijn zo ge - meen, maar nu

11

S.

zijn zoo ge - meen en zul - len het nim - mer ver - ge - ten. Wij kne - den het brood en wij bak - ken 't met - een, doch
geld we - zen moet, niet zij die in o - ver - vloed zwem - men. Wij zijn voor be - las - ting be - ta - len wel goed, maar
dek en ka - juit van 't lux - e - schip voor 'n scha - mel cen - tje. Zelf ge - ven wij on - ze laat - ste cent uit aan
zeg - gen wij neen, niet lan - ger - in knecht - schap ver - zuch - ten. Wij wil - len van de aar - de en de ar - beid al - leen

A.

T.+B.

zijn zo ge - meen en zul - len het nim - mer ver - ge - ten. Wij kne - den, bak - ken doch
geld we - zen moet, niet zij die in o - ver - vloed zwem - men. Be - ta - len doen wij, maar
dek en ka - juit van 't lux - e - schip voor 'n scha - mel cen - tje. De laat - ste cent uit aan
zeg - gen wij neen, niet lan - ger in knecht - schap ver - zuch - ten. Wij wil - len maar al - leen

1.-2.-3. | 4.

16

S.

wij zijn te ge - meen om 't te e - ten. 2. Wij 4. deel van de vruch - ten.
wie luis - tert er naar on - ze stem - men? 3. Wij
de huur van ons ap - par - te - men - tje. 4. Wij
een eer - lij - ker

A.

T.+B.

wij zijn te ge - meen om 't te e - ten. 4. deel van de vruch - ten.
wie luis - tert er naar on - ze stem - men?
de huur van ons ap - par - te - men - tje.
een eer - lij - ker

Originele tekst: Ernest Jones (Engeland, ca. 1850).
Nederlandse vertaler onbekend.
Modernisering, actualisering en muziek: Jos Vandersmissen